

vil blive vanskeligt ikke just at pille ved Landstinget, men at pille ved det, saa at det tager Skade; her tror jeg, at Venstre og de Konservative staa fuldstændig fast.

Af det øvrige skal jeg kun ganske kort berøre Valgretsaldere, som Socialdemokratiet som altid tidligere ønsker nedsat til 21 Aar. Jeg er noget forbavset over, at Socialdemokratiet ikke kan tage Lære af Tiden. Det forekommer mig ærlig talt, at Sporene ude fra den store Verden skræmmer, ogsaa Foreteelserne herhjemme. Mon det er de ældre, der laver alt det Halløj, som de Herrer Socialdemokrater er saa bange for. Nej, det er de unge. Hvis man kunde tænke sig Gennemsnitsalderen for de besindige, de rolige Arbejdere, og Gennemsnitsalderen for de syndikalistiske Skraalhalse, vil man se, at den laa betydelig lavere for de sidstnævnte end for de førstnævnte. Hvorfor er de Herrer saa ivrige efter at faa medtaget alle disse unge med de uoverlagte Ord og de uoverlagte Handlinger, som de ikke ser sig i Stand til at hindre, og som de, jeg gentager det, er forfærdelig bange for. Nej, vær dog glad over, at vi ikke har faaet Valgretsaldere sat ned til 21 Aar før, og arbejd sammen med os paa, at Myndighedsalderen bør være Skellet. Man bør dog virkelig ikke have Raadighed over andres Penge, før man har Raadighed over sine egne. For hvad er egentlig Valgretten. Det er et Middel til at raade over Statskassens Indkomster. Vær glad ved, at vi ikke har faaet det før, og hjælp os med at holde den Historie ude. Det vil fremfor alt geraade Dem selv bedst. Jeg tror ikke, Syndikallerne vil tage Stemmer fra det konservative Folkeparti, men der er Mulighed for, at de vil pille lumsk ved de socialdemokratiske Stemmer. Som sagt, jeg er noget forbavset over Socialdemokratiets Stilling, men den er ogsaa Udtryk for en vis Konservatisme, de har haft det Program i mange Aar, og jeg paaskønner altid Konservatismen, hvor jeg træffer den paa min Vej, men jeg tror i dette Tilfælde, den er grumme ilde anbragt.

Jeg kan heller ikke modstaa Fristelsen til at komme med nogle Bemærkninger til det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg). Det var jo en fornøjelig Fortælling, det ærede Medlem kom med, jeg kunde næsten sige, det var en Solstraalefortælling, ikke saaledes at forstaa, at den virkede oplysende, tværtimod, det gjorde den aldeles ikke, men den virkede oplivende. Men jeg maa rigtignok sige, at

selv om man Gang paa Gang hævder, at man ikke er sagkyndig og ikke har fjerreste Begreb om det, man taler om, skal man alligevel være meget forsigtig, naar man vil vove sig saa langt ud, som det ærede Medlem gjorde. Han dækker sig bag to landskendte Landmænd, som vil attestere. Ja, det er jo ikke nok at være landskendt; man maa ogsaa være anerkendt, og det vilde være heldigt, om disse to landskendte Landmænd tillige havde været anerkendt som dygtige Landmænd og dygtige Revisorer, ikke alene i talmæssig Henseende, for jeg tvivler ikke om, at Tallene er rigtige, men til en kritisk Revision. Som sagt, det ærede Medlem har faaet to landskendte Mænd til at attestere, at Regnskabet er fuldstændig rigtigt. Jeg vil med Lethed i Løbet af uhyre kort Tid paatage mig at tromme 20 landskendte Landmænd sammen, som vil attestere, at det er splittergalt. Det ligger saa uhyre nær. Man behøver blot at tage de Tal, det ærede Medlem selv nævner. Nettoindtægten er, som det mange Gange er sagt — men jeg kan, som sagt, ikke staa for denne uhyre Fristelse, der ogsaa er for mig til at komme ind derpaa —, 11 972 Kr., og de specificerede Indtægter er tilsammen 13 114 Kr.; saa bliver der med andre Ord til Udgifter 1 142 Kr. Ja, jeg maa tilstaa, at denne Mand er en Knop til at ordne Paragrafferne. Deraf skal han lønne mindst 2 Karle og en Pige og „en vellønnet Forvalter“. Jeg er nu ikke ganske sikker paa, om denne vellønnede Forvalter ser rigtig godt ud. Jeg tror, det er en hulkindet Rad, naar han skal være med i de 1 142 Kr. Men lad nu være, Manden er vel fornøjet, saa det bliver hans Sag. Men altsaa, Forrentning, Skatter, Vedligeholdelse af Inventar og Bygninger, jeg kunde ogsaa tænke mig en vis Afskrivning paa Inventar, desuden Folkeløn, Udgifter til Frø, til Kunstgødning og den vellønnede Forvalter, alt sammen skal det afholdes af de 1 142 Kr. Ja, jeg glæder mig til at træffe de to landskendte Landmænd; saa kan vi jo drøfte den Sag, men, som sagt, jeg tror nu ikke, de duer til Revision.

Jeg indrømmer, der er en Besætningsforøgelse paa 2 435 Kr.; men den kan man nu i og for sig ikke regne for Indtægt, i hvert Tilfælde ikke, uden at der er sket et Indkøb, og saa skal den ogsaa staa paa Udgiftssiden, som vi slet ikke har set noget til; i Tilfælde af, at der f. Eks. er Tale om en Stigning i Værdi, kommer den ikke med i Indtægten, saa er det en Formueforøgelse. Vi havde en Periode, jeg